

การวิจัยและพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วง อำเภอท่าม่วง จังหวัดลพบุรี โดยเป็นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เชื่อมั่นว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วงทุกฝ่ายมีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วงได้ ถ้าได้รับการเสริมพลังอย่างเหมาะสมดังนั้นจึงใช้การวิจัยและพัฒนาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในการวิจัยที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญจากผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายในทุกขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยและพัฒนาครั้งนี้เป็นการสร้างโอกาสและกระบวนการให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี จำนวน 8 คนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วง ทุกฝ่าย จำนวน 7 คนได้มาร่วมกันเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วง ในแต่ละขั้นตอนตามความเหมาะสม โดยใช้เนื้อหาการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ ได้แก่ คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม และคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม เป็นกรอบการวิจัย

การวิจัยและพัฒนา แบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะต่อเนื่องกัน คือ ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการพัฒนา ระยะที่ 2 การแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา และระยะที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนา

ผลการวิจัยและพัฒนาที่สำคัญ คือ

1. ผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วงทุกคนมีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายในระดับกลางๆ ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจในระดับกลางๆ 1 คน อยู่ในระดับไม่ดี ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมในระดับกลางๆ 2 คน อยู่ในระดับไม่ดี ทุกคนมีคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมในระดับกลางๆ กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีคุณภาพชีวิตโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับกลางๆ โดยมีคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับกลางๆ ทุกด้าน แต่จากพยาธิสภาพของโรคทำให้มี

ภูมิด้านทานต่ำ ดัดเชื่อง่ายทำให้สภาพจิตใจมีความกังวล มีความรู้สึกไม่พอใจในตนเอง ไม่มีสมาธิในการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อสภาวะจิตใจ ดังนั้นควรใช้วิธีผ่อนคลายจากความกังวลด้วย พุทธวิธี

2. จากปัญหาและความต้องการการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วง ซึ่งมีครบทั้ง 4 ด้าน นั้น สัมพันธ์กันเป็นองค์รวมของชีวิต จึงได้นำหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตแนวพุทธ ตามหลักการจิตภาวนา มาเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีจิตใจที่สมบูรณ์ มีคุณภาพ สัมพันธภาพและสุขภาพจิตที่ดี โดยจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการภายใต้โครงการสร้างพลังความเข้มแข็งสู่ความสุข 3 วิธีการสำคัญ คือ 1) การสร้างความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพตนเอง 2) การฝึกโยคะสมาธิ และ 3) การประชุมกลุ่มช่วยเหลือตนเอง

3. จากการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาจริงทำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีทุกคนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น กล่าวคือ 1) ทุกคนมีคุณภาพชีวิตโดยรวมทุกด้านดีขึ้น 2) มีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายดีขึ้น 7 คน 3) มีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจดีขึ้น 7 คน 4) มีคุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคมดีขึ้น 7 คน 5) มีคุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น 6 คน

นอกจากนั้นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วง ในครั้งนี้ยังได้ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โรงพยาบาลท่าม่วงทุกฝ่ายได้เข้ามาร่วมกันเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาจริงตามบทบาทหน้าที่ของตน

The research and development aimed to enrich the quality of life of HIV patients of Thawung Hospital, Thawung District, Lop Buri Province. The learning process development was based on the belief that the HIV patients and all insiders of Thawung Hospital would have enough capacity to develop and enrich the lives of the HIV patients of Thawung Hospital if they were provided with suitable reinforcement. Therefore, this was a participatory action research emphasizing the importance of participation from all insiders and others involved in every step of this procedures.

This study created the opportunity process for 8 HIV patients and 7 insiders involved in the quality of life development of the HIV patients of Thawung Hospital to come together and learn from practice in order to develop the quality of life of HIV patients of Thawung District in every step appropriately by using the procedures of World Health Organization set to enrich and develop the quality of life of HIV patients, namely physical domain, psychological domain , social relationships, and environment as a conceptual research.

The research was divided into 3 continuous steps, i.e. 1) study the current major problems and development needs, 2) working out the main guidelines and methods for development including Key Performance Indicators for success, and 3) activity practice for development.

The findings were as follows:

1. the quality of life aspect of all HIV patients of Thawung Hospital overall was at a moderate level, when considering by each aspect individually, it was as follows: the physical domain was at a moderate level; the psychological domain was also at a moderate level, only one aspect was not at an acceptable level; social relationships were at a moderate level, just two aspects were not at acceptable level; environment

was also at a moderate level. However, their condition caused from the disease made them have a low resistance, making them easily infected, anxious, self-unsatisfied, unable to concentrate while working which affected their ability to retain knowledge, thus, Buddhism principles should be used to relax their anxiety.

2. according to the problems and the four quality of life development needs of the HIV patients which related to holistic of life: the physical domain and psychological domain; therefore, the Buddhism principles were brought into use as a strategy to develop their quality of life by meditation which was used to have good high quality, good social relationships and develop a healthy psychological domain by holding a workshop relating to the topic "3 steps of strengthening to happiness project": 1) education for knowledge and understanding in self-health care, 2) practice of yoga and meditation, and 3) self-help group discussion.

3. according to the real practice development, all patients improved their quality of life, i.e. 1) their quality of life, overall improved greatly, 2) 7 patients greatly improved the quality of their physical domain, 3) 7 patients greatly improved the quality of their psychological domain, 4) 7 patients greatly improved their social relationships, and 5) 6 patients greatly improved their environment.

Moreover, the research resulted in a participatory learning process from real practice according to their authorities of all insiders and others involved in quality of life development of the HIV patients, Thawung Hospital.